

Heusdens dialect

Tuis lengst zen ze aent boon merda es nogal wa daaners as inne têt da wé bode. Tooen woort de mortel nog bedde hand gemaakt. Twie kroowagels zand en ne zak sement en den hoep drij kiere herschiete be de tröffel zoeda alles goe onnerien gezatte war. Daan kosder ter woater bè doen en oppenief onnerien schiete medde tröffel. Alle stien enne mortel most oppe schoor en langs de lier de stélling op gedrage wière. Metserdiene da war in dièn têt den duvel diene zéëen zaltêêt. As ge dachste studiejoar vanne legere school aafhad daan kreegder oere deplom vanne legere school. Daan warder vièrtien joar en mochter op liercontract gén be de metsers. Mer asge een paar joar de lier opgekrope ward be stien en mortel op oer schoor gelek ich zjust zee,

daan war oere strank verslete en daan mosder nog beginne. Azze metsers vruger aent metse warre en ne stieien doorkapte be hun terwiel, daan huurder da lewèêt wul een poarhonderd mièter wèêt. Da goof zoe ne helle scherpe klank, vool scherper as diè vanne klokke vanne kerktore. Tegewoording hemme ze ne kroan sten en gelêék wa ze ne bove wulle hemme motte ze mer op è knupke doawe. Een terwiel gebreuke zoog nemie, ze speute tegewoording de mortel be zoen bors gelek oos moe vrugger de krèem-o-beur ofve slaagroem oppe vloaie spoot. Terno tasse ze de stien gewoen oppe loag mortel dij ze gespote hemme. Ne stien doorkappe be 'n terwiel doen ze oog nemie, èlk prulleke wért geziègt tegewoording.

Thuis langs zijn ze aan 't bouwen maar dat is nogal verschillend als in de tijd dat wij bouwden. Toen werd de mortel nog met de hand gemaakt. Twee kruiwagens zand en een zak cement en de hoop driekeer herschieten met de schop zodat alles goed onder elkaar gemengd was. Dan kon je er water bij doen en opnieuw onder elkaar mengen met de schop. Al de stenen en de mortel moesten op de schouder en via de ladder de stelling op gedragen worden.

Metserdienen dat was in die tijd de duivel dienen zegden ze altijd. Als ge het achtste studiejaar van de lagere school afhad dan kreeg je uw diploma van de lagere school. Dan was je veertien jaar en mocht ge op leercontract gaan bij de metsers. Maar als ge een paar jaar de ladder opgeklommen had met stenen en mortel op uw schouder zoals ik zojuist zei, dan was uw rug versleten en dan moest je nog beginnen. Als de metsers vroeger aan 't metsen waren en een steen doorkapten met hun truweel, dan hoorde je dat lawaai wel een paar honderd meter ver. Dat gaf zo een heldere scherpe klank, veel scherper als die van de klokken van de kerktoren. Tegenwoordig hebben ze een kraan staan en eender wat ze naar boven willen hebben, moeten ze maar op een knopje duwen. Een truweel gebruiken ze ook niet meer, ze spuiten momenteel de mortel met zo een puntzak zoals ons moeder vroeger de "crème au beurre" of de slagroom op de taart spoot. Nadien tasten ze de stenen gewoon op de laag mortel die ze gespoten hebben. Een steen doorkappen met een truweel doen ze ook niet meer, elke kleinigheid wordt gezaagd tegenwoordig.

